

Akropanik Pedagogiskt material

Det här materialet är avsett som inspiration till dig som pedagog. Här finns tips på hur man på olika sätt kan arbeta vidare med barnens upplevelse av föreställningen. Genom att prata, leka och på andra sätt bearbeta upplevelsen, kan föreställningen växa vidare hos barnen.

Att minnas vad man sett

Ett sätt att förankra föreställningen är att ha en cirkeldiskussion med barnen. För att hjälpa till med turtagningen kan man ha en "talarsten" eller ett annat föremål som barnen får skicka vidare. Den som håller föremålet får prata utan att bli avbruten.

En pedagog kan börja med att själv berätta något hen minns, och sedan skicka vidare stenen. Om det behövs kan pedagogen hjälpa till med stödfrågor, exempelvis:

- Vad gjorde de innan föreställningen?
- Vad gjorde de efter föreställningen?
- Var det något som var kul, läskigt, spännande, konstigt?
- Vilka färger kommer ni ihåg?
- Vad använde de för saker?
- Var de sams hela tiden?

Det viktigaste är inte att det "blir rätt" när barnen återberättar. Nu är upplevelsen deras, och de har frihet att tolka och berätta om föreställningen så som de minns den.

Relaterade aktiviteter:

- Rita vad ni kommer ihåg av föreställningen. Berätta för de andra vad det föreställer.
- Rita föremål som kamera, vattenkanna, hammare etc på stora papper. Klipp ut dem, klistra upp på kartong och klipp ut igen för att ha som egna leksaker.
- Välj ut några scener som barnen minns något av och låt dem leka dem, på sitt sätt.

Man kan till exempel:

- borsta först något föremål och sedan varandra
- gömma något för varandra
- göra entré
- göra ett hoppigt dansnummer till musik.

Frågor om konflikterna

I Akropanik förekommer små konflikter som barnen kan känna igen sig i, exempelvis bråket om tidningen, tomatstölden eller bara att man inte förstår varandra. Som en variant av cirkeldiskussionen ovan kan man välja att prata om de scener när figurerna blir osams.

Relaterade frågor kan vara:

- Var de snälla mot varandra hela tiden?
- När var de inte snälla?
- Blev de ovänner?
- Hur blev det så?
- Vem gjorde så att det blev bra?
- Har ni tagit något från någon?

Rörelselekar

Föreställningen Akropanik har stort fokus på rörelse och kommunikation utan tal. Dessa övningar är mer fysiska, och utförs lämpligen till musik. Några låtar som passar och finns på Spotify är *Jolie Coquine* eller *Suzy* med Caravan Palace och *Golden Nugget* med Firehouse Charlston Band.

- **Följa John.** Pedagogerna gör en rörelse, som de andra upprepar. Nästa person gör en ny rörelse, alla upprepar etc. Till exempel kan pedagogerna ge instruktioner som exempelvis "alla står på ett ben", "alla rör vid något rött", "alla lägger sig på mage", "alla ser ut som tokiga fåglar" osv. Kan också göras till musik.
- **Dans-stopp.** Pedagogerna låter musiken spela, och alla får dansa fritt. Efter en liten stund stannar pedagogerna tvärt musiken och alla står stilla som statyer. När musiken kommer igång börjar alla dansa igen.
- **Flaggan.** Efter föreställningen fick barnen prova att göra ett enkelt akrobatik-trick. Om man vill kan man göra det själv, med en pedagog som bas och en som passar så att barnet inte faller.

1. Basen (pedagogen) och barnet står mittemot varandra.
2. Basen håller ihop båda knäna och håller barnet i händerna.
3. Barnet kliver upp långt ner på basens lår och rätar ut armar, ben och rygg. Basen kompenserar vikten genom att luta sig lätt bakåt.
4. Barnet lutar sig ut, och om positionen är stadig kan basen släppa barnets ena hand, så att båda kan sträcka ut den lediga armen i en dramatisk pose (se bild).
5. Var noga med att hålla kvar i händerna tills det är dags att kliva av. OBS: hoppa helst inte av eftersom balansen kan störas.

Prata med kroppen

Föreställningen Akropanik innehåller väldigt lite talat språk, men man förstår ändå vad figurerna vill säga till varandra. Detta kan vara en ingång till en övning i att visa och reflektera över känslor och kroppsspråk.

Till att börja med kan man fråga i helgrupp och låta alla visa hur man ser ut när...

- ...man är otålig och vill att något ska hända.
- ...man har en hemlighet som man egentligen vill berätta.
- ...man är uttråkad och vet att det är jättelångt kvar att vänta.
- ...man är sömnig men inte vill gå och lägga sig.
- ...man är arg på någon som man egentligen gillar.
- ...man har så bråttom att städa att man blir alldeles snurrig.
- ...man känner sig liten och ensam.
- ...man misstänker att någon har gömt någonting för en.
- ...man är jättejättekyssnödig.
- ...man vill ha något som någon annan har.
- ...man blir rädd för någonting, och sedan ser att det inte är farligt.
- ...man har gjort något dumt, och någon kommer på en.
- ...man blir jätteglad över att se någon.
- ...man måste skratta fast man inte får.

Om man känner att man vill fortsätta, kan det övergå till en sorts charader. Pedagogen kan först själv gestalta någon av situationerna som man har gått igenom, och låta barnen gissa vilken det är. Sedan kan pedagogen ta någon på måfå och låta ett barn gestalta det, så att de andra får gissa.

Tack för oss!

Avslutningsvis vill vi tacka alla pedagoger, och vi hoppas att ni hittar något användbart bland dessa tips. För att friska upp minnet med ett filmklipp från föreställningen, rekommenderas ett besök på Cirkus Trattofons hemsida, Trattofon.com (klicka på "Akropanik"). Om ni har några reflektioner, historier eller förslag är ni välkomna att maila oss på cirkus@trattofon.com.